



EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 21.12.2007
SEK(2007) 1682

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista
Oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi
teollisuuden päästöistä (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen
yhtenäistäminen)

[KOM(2007) 843 final]

[KOM(2007) 844 final]

[SEK(2007) 1679]

KOMISSIION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista Oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi teollisuuden päästöistä (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen)

1. TAUSTA, MENETTELYTAPAKYSYMYKSET JA SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN

IPPC-direktiivillä ja muulla teollisuuden päästöihin sovellettavalla lainsäädännöllä on merkittävä asema Euroopan ympäristön suojelemisen ja sen tilan kohentamisen sekä Euroopan kansalaisten terveyden suojelemisen kannalta. Siinä pitää kuitenkin myös ottaa huomioon jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja muiden sidosryhmien toiveet sääntelyn parantamisesta. Komissio käynnistikin teollisuuden päästöihin sovellettavan lainsäädännön uudelleentarkastelun vuonna 2005¹ varmistaakseen sen ympäristö- ja kustannustehokkuuden.

Uudelleentarkastelun pohjana on laaja-alainen ohjelma, joka koostuu kymmenestä tutkimuksesta ja jatkuvasta, kaikki osapuolet mukaan ottavasta jäsennellystä sidosryhmien kuulemisesta. Erilaiset vaihtoehdot on siinä analysoitu läpikotaisin, ja kaikki taustatiedot ovat saatavilla julkisella CIRCA-verkkosivustolla².

2. TAUSTATIETOA TEOLLISUUDEN PÄÄSTÖISTÄ JA PARHAASTA KÄYTETTÄVISSÄ OLEVASTA TEKNIIKASTA

Teollisuudella on tärkeä merkitys Euroopan taloudellisen hyvinvoinnin kannalta. Se luo kestäväää kasvua ja tarjoaa korkealaatuisia työpaikkoja. Teollisuudesta aiheutuu kuitenkin myös huomattavia ympäristövaikutuksia.

Suuri osuus merkittävimpien ilman epäpuhtauksien kokonaispäästöistä (83 prosenttia rikkidioksidista (SO₂), 34 prosenttia typen oksideista (NO_x), 43 prosenttia hiukkasista ja 55 prosenttia haihtuvista orgaanisista yhdisteistä) on peräisin suurimmista teollisuuslaitoksista. Niillä on myös muita ympäristövaikutuksia: niistä muun muassa aiheutuu päästöjä veteen ja maaperään, niistä syntyy jätettä ja ne kuluttavat energiaa.

Teollisuuslaitosten päästöjä käsitellään pääasiassa seuraavissa säädöksissä:

- ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettu direktiivi 96/61/EY³ (IPPC), jossa vahvistetaan tärkeimmät lupamenettelyjä ja laitosten valvontaa koskevat periaatteet. Ne perustuvat yhtenäistettyyn lähestymistapaan ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan (BAT)

¹ KOM(2005) 540 lopullinen.

² http://circa.europa.eu/Public/irc/env/ippc_rev/library

³ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

käsitteeseen eli menetelmiin, jotka ovat kustannus-hyötysuhteeltaan tehokkaimpia korkeaa ympäristönsuojelun tasoa tavoiteltaessa;

- nk. alakohtaiset direktiivit, joissa asetetaan tarkempia vaatimuksia eli esimerkiksi päästöjen vähimmäisraja-arvot tietyille teollisuustoiminnoille (suuret polttolaitokset, jätteiden poltto, toiminnot, joissa käytetään orgaanisia liuottimia, ja titaanidioksidin tuotanto).

IPPC-direktiivissä sallitaan jonkin verran joustavuutta parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöön, sillä lupaehtoja määritettäessä voidaan ottaa huomioon maantieteelliset, tekniset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat.

Jotta lupaviranomaisten ja toiminnanharjoittajien olisi helpompi määritellä, mikä on kulloinkin paras käytettävissä oleva tekniikka, komissio järjestää EU:n jäsenvaltioita edustavien asiantuntijoiden, teollisuuden edustajien ja ympäristöorganisaatioiden välisen tietojenvaihdon. Sen tuloksena komissio hyväksyy ja julkaisee parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan (BREF).

Uudelleentarkasteluprosessi on osoittanut, että nykyisen IPPC-direktiivin keskeiset periaatteet, etenkin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan (BAT) perustuva yhtenäistetty lähestymistapa, ovat hyvä lähtökohta myös teollisuuden päästöihin sovellettavan tulevan lainsäädännön kehittämiseksi. Vaikutusten arviointi vahvisti parhaan käytettävissä olevan tekniikan käytön hyödyllisyyden, eikä BAT-periaatteesta luopumista ole siksi pidetty varteenotettavana vaihtoehtona.

Nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanossa on kuitenkin merkittäviä puutteita, jotka estävät parhaan käytettävissä olevan tekniikan hyödyntämisen direktiivissä alun perin tarkoitettulla tavalla, vaikeuttavat suuresti lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa yhteisön tasolla eivätkä tue turhien hallinnollisten rasitusten poistamista tai vähentämistä.

3. YLEISEN ONGELMAN MÄÄRITTELY JA TAVOITTEET

Yleisen ongelman määrittely

Lainsäädännössä on sen voimaantulon jälkeen ilmennyt useita täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia. Uudelleentarkasteluprosessin osana suoritettussa kattavassa analyysissä havaittiin erityisesti neljä ongelmaa:

- Parhaan käytettävissä olevan tekniikan riittämätön hyödyntäminen. Analyysi osoitti erityisesti, että jos IPPC-laitosten päästöjä ei saada vähennettyä tuntuvammin, ilman pilaantumista koskevassa teemakohtaisessa strategiassa asetettujen tavoitteiden mukaiset myönteiset terveys- ja ympäristövaikutukset eivät toteudu eikä kilpailun vääristymistä päästä eroon.
- Lupaehtojen noudattamisessa, täytäntöönpanon valvonnassa ja ympäristöstävällisyyden edistämässä havaitut puutteet, jotka rajoittavat ympäristönsuojelua.
- Turhat hallinnolliset rasitukset, jotka johtuvat voimassa olevan lainsäädäntökehyksen osin monimutkaisista ja epä johdonmukaisista säännöksistä.

- Nykyisen IPPC-direktiivin puutteellinen soveltamisala ja epäselvät säännökset, jotka saattavat haitata komission teemakohtaisissa strategioissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

Ongelmallisia olivat myös NO_x- and SO₂-päästökauppajärjestelmien kaltaisten joustavampien välineiden käytön rajoitukset. Asiaa tutkitaan tarkemmin erillisessä prosessissa, joka ei liity direktiivin tarkistamiseen, mutta se on sisällytetty vaikutustenarviointiin tällaisten toimenpiteiden mahdollisten hyötyjen osoittamiseksi.

Tavoitteet

Yleisenä tavoitteena on edelleen ehkäistä ja vähentää teollisuudesta johtuvaa ympäristön pilaantumista ja sen vaikutuksia, jotta voitaisiin saavuttaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso. Tavoite pyritään saavuttamaan käyttäen kustannustehokkainta ja tuloksellisinta tapaa ja karsien pois turhat hallinnolliset rasitukset.

Tämän pysyvän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan lisätoimia, joilla puututaan edellä kuvattuihin neljään ongelmaan:

- (1) Jäsenvaltioita on tuettava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien lupamenettelyjen käyttöönotossa.
- (2) Lupaehtoja on noudatettava tiukemmin ja ympäristöystävällisyyttä on edistettävä kannustaen samalla innovointiin.
- (3) Turhat hallinnolliset rasitukset on karsittava ja nykyistä lainsäädäntöä on yksinkertaistettava.
- (4) Teemakohtaisten strategioiden tavoitteita on edistettävä tehokkaammin tarkistamalla IPPC-direktiivin tämänhetkistä soveltamisalaa ja säännöksiä.

Vaikutustenarvioinnissa on neljä lukua, joissa näitä aiheita käsitellään yksityiskohtaisesti. Viidennessä luvussa pohditaan mahdollisuutta käyttää IPPC-direktiivin kanssa yhteensopivia markkinapohjaisia välineitä tulevaisuudessa. Eri tavoitteiden ja vaihtoehtojen yhteisvaikutuksia ja sidoksia on arvioitu huolellisesti kaikissa vaikutustenarvioinnin vaiheissa. Seuraavassa tiivistelmässä noudatellaan tätä jäsentelyä.

4. JÄSENVALTIOIDEN TUKEMINEN PARHAASEEN KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAAN TEKNIikkaAN PERUSTUVIEN LUPAMENETTELYJEN KÄYTTÖNOTOSSA

Ongelman määrittely

Paras käytettävissä oleva tekniikka on otettu käyttöön hyvin eriasteisesti eri puolilla EU:ta, koska sitä koskevat säännökset ovat epämääräisiä, toimivaltaisille viranomaisille on jätetty suuri liikkumavara siitä poikkeamiseksi lupamenettelyissä ja BREF-asiakirjojen asema on epäselvä. Oikeudellisen selkeyden puuttuminen on haitannut myös lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa yhteisön tasolla. Suurimpia täytäntöönpanoon liittyviä puutteita ovat:

- IPPC-direktiivin täytäntöönpanemiseksi myönnettyissä luvissa on usein ehtoja, jotka eivät perustu BREF-asiakirjoissa kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, ilman että tällaista poikkeamista olisi perusteltu lainkaan tai riittävästi.
- Alakohtaisten direktiivien vähimmäisvaatimuksia käytetään usein IPPC-lupien automaattisina päästörajoina, eikä voimassa olevia lakisääteisiä vaatimuksia oteta huomioon. Tämä on ongelma etenkin suurten polttolaitosten yhteydessä: niistä aiheutuu EU:n laajuisesti huomattavia määriä merkittävimpiä ilman epäpuhtauksia, kuten SO₂- (noin 80 prosenttia kaikista päästöistä) ja NO_x-päästöjä (noin 30 prosenttia kaikista päästöistä).

Tästä syystä IPPC-direktiivillä ei ole saavutettu alun perin tavoiteltuja tuloksia, ja sisämarkkinoiden vääristymät ovat olleet mahdollisia. Jäsenvaltioiden ennustetut ilmaan joutuvien päästöjen tasot ylittävät selvästi ilman pilaantumista koskevaan teemakohtaiseen strategiaan sisältyvät vuoden 2020 tavoitteet, ellei lisätoimiin ryhdytä. Toimet parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöön ottamiseksi IPPC-laitoksissa ovat siten välttämättömiä tilanteen korjaamiseksi.

Vaihtoehtojen tarkastelu

Yhdeksän vaihtoehtoa arvioitiin sen määrittämiseksi, kuinka tehokkaasti niillä pystytään puuttumaan havaittuihin ongelmiin, kun otetaan huomioon kaikki kustannukset ja edut. Seuraavat vaihtoehdot ovat suositeltavia:

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan rooli: Tehostetaan ja selkiytetään parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsitettä ja käyttöä, lisätään avoimuutta vaatimalla, että joustomahdollisuuden käyttö on perusteltava todistusaineiston avulla.

Alakohtaiset päästöjen raja-arvot vs. paras käytettävissä oleva tekniikka: Tiukennetaan olemassa olevia vähimmäisvaatimuksia tietyillä aloilla (suuret polttolaitokset, eräät sementtiuunit, joissa poltetaan myös jätettä, titaanidioksidi).

BREF-prosessin tilanne: Kehitetään tietojenkeruuta ja parannetaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa ja luvissa käytettävien tietojen esitystapojen yhteensopivuutta.

Näiden vaihtoehtojen tärkeimpiä vaikutuksia ovat muun muassa seuraavat:

- Jäsenvaltioiden ympäristönsuojelun taso paranee merkittävästi, kun lupapäätökset perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja kustannusten ja hyötyjen huomioon ottamiseen, ja tulevien BREF-asiakirjojen tietosisältö laajenee.
- Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käytön yleistymisestä seuraavat laskennalliset terveys- ja ympäristöhyödyt ylittävät selvästi kustannukset, joita laitoksille aiheutuu direktiivin noudattamisesta. Hyöty riippuu siitä, millaisiin tuloksiin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvan lupamenettelyn avulla on tähän mennessä päästy milläkin alueella tai alalla. Esimerkiksi suurten polttolaitosten yhteydessä EU:n laajuinen hyöty olisi 7–28 miljardia euroa vuodessa, kun esimerkiksi ennenaikaisia kuolemantapauksia aiheutuisi 13 000 vähemmän ja menetettyjen elinvuosien määrä vähenisi 125 000 (ottamatta huomioon mahdollisia muita ympäristöhyötyjä, kuten rehevöitymisen ja happamoitumisen vähentymistä).

- Ero jäsenvaltioiden ennustettujen päästöjen ja ilman pilaantumista koskevassa teemakohtaisessa strategiassa sovittujen vuoden 2020 tavoitteiden välillä kaventuisi suurten polttolaitosten osalta 30–70 prosenttia.
- Mitään merkittäviä pitkäkestoisia haittavaikutuksia kilpailukykyyn, yhteiskuntaan tai talouskasvuun ei havaittu sen ansiosta, että joustomahdollisuutta voidaan käyttää hyvin perustelluissa, todistusaineistoon pohjautuvissa tapauksissa. Analyysi päinvastoin osoittaa, että kilpailun vääristymät vähenisivät direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla teollisuudenaloilla, jos parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa hyödynnettäisiin yhdenmukaisemmin.

5. LUPAEHTOJEN TIUKEMPI NOUDATTAMINEN, YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLISYYDEN EDISTÄMINEN SEKÄ KANNUSTAMINEN INNOVOINTIIN

Ongelman määrittely

Tämänhetkiseen oikeudelliseen kehykseen sisältyvät lupaehtojen noudattamisesta raportoimiseen, tarkastuksiin ja lupien tarkistamiseen liittyvät säännökset ovat epämääräisiä, minkä vuoksi jäsenvaltiot soveltavat lainsäädäntöä hyvin eri tavoin. Tästä seuraa, että ympäristönsuojelun taso ei ole optimaalinen ja sisämarkkinoilla ilmenee vääristymiä. IPPC-direktiiviin on myös sisällytettävä tehokkaampia kannustimia innovoinnin edistämiseksi.

Vaihtoehtojen tarkastelu

Esillä oli kahdeksantoista vaihtoehtoa, joita arvioitiin sen määrittämiseksi, miten ne tukevat lainsäädännön täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa mahdollisimman kustannustehokkaasti. Arvioinnin perusteella esitetään seuraavat suositukset:

<p>Tarkastukset, lupaehtojen noudattamisesta raportoiminen, lupien tarkistaminen: Asetetaan selkeät vaatimukset ja sallitaan jäsenvaltioille jonkin verran joustonvaraa lähestymistavan valinnassa, kunhan vähimmäisedellytykset täyttyvät.</p> <p>Innovointi: Helpotetaan jatkuvaa kehittämistyötä lisäämällä IPPC-direktiivin innovointia edistäviä vaikutuksia.</p>
--

Näiden vaihtoehtojen tärkeimpiä vaikutuksia ovat muun muassa seuraavat:

- Ne auttavat varmistamaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönoton ja joissakin tapauksissa jopa nopeuttavat sitä, ja edistävät sitä kautta teemakohtaisten strategioiden tavoitteiden saavuttamista ja vähentävät kilpailun vääristymiä.
- Innovointiin kannustamisesta seuraa ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä ja mahdollisuus luoda edelläkävijämarkkinoita.
- Lisäksi saavutetaan muita terveys- ja ympäristöhyötyjä, joiden välttämättömät hallinnolliset kustannukset ovat noin 40 miljoonaa euroa vuodessa, mistä 65 prosenttia jäisi jäsenvaltioiden viranomaisten maksettavaksi.

6. TURHIEN HALLINNOLLISTEN RASITUSTEN KARSIMINEN JA NYKYISEN LAINSÄÄDÄNNÖN YKSINKERTAISTAMINEN

Ongelman määrittely

Nykyinen teollisuuden päästöihin sovellettava lainsäädäntö on monimutkainen ja joskus epäjohdonmukainen, mistä aiheutuu seuraavia ongelmia:

- Viranomaisilla ja toiminnanharjoittajilla voi olla vaikeuksia ymmärtää ja tulkita eri säädöksiä, minkä seurauksena täytäntöönpano on puutteellista ja tehotonta.
- Osa nykyisistä vaatimuksista, kuten lupamenettelyjä ja raportoimista koskevat vaatimukset, ovat huonosti yhteensovitettuja ja/tai päällekkäisiä, mistä aiheutuu turhia hallinnollisia rasituksia.

Vaihtoehtojen tarkastelu

Kymmenen vaihtoehtoa arvioitiin sen määrittämiseksi, mitkä niistä lisäävät oikeudellista selkeyttä ja parantavat täytäntöönpanoa sekä samalla poistavat turhia hallinnollisia kustannuksia. Seuraavia vaihtoehtoja suositellaan:

Eri direktiiveissä ilmenevien epäjohdonmukaisuuksien korjaaminen: Yhdistetään IPPC-direktiivi ja kuusi alakohtaista direktiiviä yhdeksi teollisuuden päästöistä annettavaksi direktiiviksi laatimalla ne uudelleen.

IPPC-lupamenettelyn ja raportoinnin kustannusten alentaminen: Tehdään lainsäädäntöön muutoksia lupamenettelyn yksinkertaistamiseksi, vähennetään toiminnanharjoittajille asetettuja raportointivaatimuksia, otetaan käyttöön toimintaohjelmia jäsenvaltioiden tukemiseksi tarpeettomien hallinnollisten kustannusten karsimisessa ja järjeistetään jäsenvaltioille asetettuja raportointivaatimuksia.

Yksi ainoa teollisuuden päästöjä käsittelevä direktiivi luo selkeän, johdonmukaisen ja yksinkertaisemmän oikeudellisen kehyksen. Sen tärkeimpiä vaikutuksia ovat:

- Turhien hallinnollisten rasitusten karsiminen säästää yhdistetyn lupamenettelyn ansiosta noin 30 miljoonaa euroa vuodessa ja seurannan järjeistämisen ansiosta 2 miljoonaa euroa vuodessa.
- Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa hyödynnetään tehokkaammin, kun sen suhde alakohtaisiin vähimmäisvaatimuksiin on selkeämpi.
- Hallinnollisten kustannusten vähennykset jäsenvaltioiden tasolla ovat merkittäviä (arviolta 150–300 miljoonaa euroa vuodessa), sillä useimmat tilaisuudet hallinnollisten rasitusten vähentämiseen ovat kansallisella tai alueellisella tasolla.

7. TEEMAKOHTAISTEN STRATEGIOIDEN TAVOITTEIDEN TEHOKKAAMPI EDISTÄMINEN TARKISTAMALLA NYKYISEN IPPC-DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAA JA SÄÄNNÖKSIÄ

Ongelman määrittely

Oikein sovellettuna IPPC-direktiivi on kustannustehokas tapa säännellä ja vähentää teollisuuden päästöjä. Uudelleentarkastelussa arvioitiin, auttaisiko IPPC-direktiivin soveltamisalan selkeyttäminen tai laajentaminen osaltaan vähentämään päästöjä.

Vaihtoehtojen tarkastelu

Monenlaisia vaihtoehtoja (joissa tarkasteltiin 17 eri toiminnon ja maaperän pilaantumista koskevien säännösten sisällyttämistä) arvioitiin sen määrittämiseksi, millaisen hyödyn ne tarjoavat ja kuinka kustannustehokkaita ne ovat asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. Pääasiallisesti suositellaan seuraavia vaihtoehtoja:

20–50 MW:n polttolaitosten sisällyttäminen
Puun ja puutuotteiden suojausta harjoittavien teollisuuslaitosten sisällyttäminen
Puupaneelien tuotannon sisällyttäminen

Arviointi osoitti useiden muiden toimintojen kohdalla, että lainsäädännön soveltamisalaa pitäisi täsmentää epäjohdonmukaisuuksien karsimiseksi (jätteiden käsittely, kemikaalit, keraamiset tuotteet, elintarvikkeiden valmistus).

Direktiivistä on kuitenkin myös jätetty tietoisesti pois joitakin toimintoja (esim. karjankasvatus, eräät jätteenkäsittelytoiminnot, vesiviljely) rajallisten ympäristöhyötyjen tai liiallisten kustannusten vuoksi.

Lisäksi suositellaan tarkempien maaperän seurantaan ja ennallistamiseen liittyvien säännösten sisällyttämistä.

Tärkeimpiä vaikutuksia ovat muun muassa seuraavat:

- Muutoksilla edistetään eräitä keskeisiä ympäristö- ja terveystavoitteita (esim. 20–50 MW:n polttolaitosten sisällyttäminen auttaa kaventamaan eroa jäsenvaltioiden ennustettujen teollisuuden päästöjen ja ilman pilaantumista koskevan teemakohtaisen strategian tavoitteiden välillä 2–6 prosenttia). Polttolaitosten sisällyttämisestä saatavat ympäristöön ja terveyteen liittyvät nettohyödyt ovat arviolta 732-1 600 miljoonaa euroa.
- IPPC-direktiivin piiriin otetaan noin 4 400 laitosta (tähänastinen määrä on 52 000), joista osa (noin 33 prosenttia) kuuluu jo parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuviin lupajärjestelmiin jäsenvaltioissa.
- Asianomaisille aloille luodaan tasapuolisemmat toimintaedellytykset.
- Saavutettujen ympäristöhyötyjen seurauksena välttämätön hallinnollinen rasitus kasvaisi noin 37 miljoonaa euroa vuodessa.

8. IPPC-DIREKTIIVIN KANSSA YHTEENSOPIVIEN MARKKINAPOHJAISTEN VÄLINEIDEN, KUTEN NO_x- JA SO₂-PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN, MAHDOLLISEN TULEVAN KÄYTÖN HELPOTTAMINEN

Ongelman määrittely

Nykyinen IPPC-direktiivi ei salli markkinapohjaisten välineiden käyttöä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan pohjautuvan lupamenettelyn vaihtoehtona. Tämä saattaa kaventaa mahdollista alakohtaista kustannussäästöä.

Vaihtoehtojen tarkastelu

Kahta mahdollista markkinapohjaisten välineiden käyttöä helpottavaa vaihtoehtoa arvioitiin. Suositeltava vaihtoehto on seuraava:

Helpotetaan markkinapohjaisten välineiden käyttöä: Mikäli asiaa käsittelevä säädös jatkossa hyväksytään, jäsenvaltioille sallitaan, että parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvat päästötasot saavutetaan EU:n laajuisiin sääntöihin pohjautuvalla päästökauppajärjestelmällä yksittäisten parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien NO_x- ja SO₂-päästöjä koskevien lupaehtojen sijasta.

Säädösehdotuksen luonnokseen ei vielä sisälly mainintaa SO₂- ja NO_x-päästökaupan käyttöönotosta, vaan komissio jatkaa EU:n laajuisten sääntöjen käyttöön ottamiseksi tulevaisuudessa tarvittavan säädöksen valmistelutyötä.

Tässä yhteydessä arvioidaan läpikotaisin erilaisia mm. päästöoikeuksien soveltamisalaan ja jakamiseen liittyviä vaihtoehtoja, pohditaan elinkeinoaloihin kohdistuvia mahdollisia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia ja hyödynnetään kasvihuonekaasujen päästökaupasta saatuja kokemuksia. Kustannussäästö verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvaan lupamenettelyyn voi pelkästään suurissa polttolaitoksissa ylittää jopa 0,3–1 miljardiin euroon vuodessa.

9. PÄÄTELMÄT EHDOTETUSTA TOIMINTAKOKONAISUUDESTA

Vaikutustenarvioinnissa on tarkasteltu sidosryhmien laajamittaisen kuulemisen pohjalta läpikotaisesti hyvin monenlaisia vaihtoehtoja.

Ehdotettu yhdistetty teollisuuden päästöistä annettava direktiivi parantaa kaikkine toimintakokonaisuuteen sisältyvine suositeltuine vaihtoehtoineen lainsäädännön mahdollisuuksia saavuttaa siinä asetetut ympäristö- ja terveystavoitteet mahdollisimman kustannustehokkaasti. Lisäksi sen odotetaan keventävän hallinnollista raskautta arviolta 105–255 miljoonaa euroa vuodessa ja vähentävän kilpailun vääristymiä EU:ssa vaarantamatta silti Euroopan teollisuuden kilpailuasemaa.